

Van de Redactie

In dit nummer ontwaart de voorzitter zwarigheden voor Samenwerking vanwege de verkiezingsprogramma's van de politieke partijen. Regeren is vooruitzien, ook voor voorzitters.

Na ruim 30 jaar neemt een artiest afscheid van Samenwerking. Henk Eggens wordt nog eenmaal aan de tand gevoeld.

We hebben een nieuw beleidsplan. Wat dat inhoudt vertelt de voorzitter.

Wie/wat komt er in het voormalige postkantoor? Lees het laatste nieuws.

In de rubriek 'de vrijwilliger' wordt de voorzitter van de commissie Voorrangregeling en lid van de werkgroep Mutatieonderhoud bevroegd. Als hij zijn zin krijgt wordt dit blad opgevrolijkt met een column en een strip.

In de rubriek 'de nieuwe bewoner' blijkt Beethoven belangrijker dan Einstein en is een vleugel doorslaggevend.

Wat doet Samenwerking aan 'duurzaamheid'? De directeur vertelt over de stand van zaken.

De achtergronden en beweegredenen van het loslaten van de 5-jarentermijn worden nog eens nader toegelicht. En ook het waarom van de 'boetebepaling': de leegstandsvergoeding.

In de rubriek 'reacties van lezers' wordt een hond in ere hersteld en wordt de identiteit van de ontwerper van het logo van Samenwerking onthuld.

Wie droeg zijn "6 sonates pour le clavecin accompagné d'un violon et d'un violoncell" op aan Hester Graafland? Lees het in de straatnamenrubriek.

Tenslotte. Vanaf het novembernummer 2010 zal de redactie versterkt worden met een professional, journalist Co Welgraven. Hij stelt zich zelf aan u voor. Co, hartelijk welkom!

Van het Bestuur

Het zijn hectische tijden. Banken zouden niet meer te vertrouwen zijn, de pensioenen niet meer te betalen, we moeten langer doorwerken etc. Gelukkig bleef in deze roerige tijd de Harmoniehof symbolisch voor Samenwerking: een oase van rust. We zijn een financieel gezonde, vitale vereniging.

Toch beginnen er aan de horizon een aantal problemen op te doemen. De tot sanering van de overheidsfinanciën gedwongen politieke partijen vertonen in hun verkiezingsprogramma's oplossingen, waar Samenwerking wel degelijk mee te maken kan krijgen. Bij de heroriëntatie op de woonkosten komen in vele varianten voorstellen aan de orde, die in meerdere of mindere mate verhoging van het niveau van de huren kan betekenen in combinatie met beperkingen om een huis te kunnen kopen.

Daarnaast overweegt de gemeente Amsterdam om de liberalisatiegrens te verhogen naar 800 à 900 euro huur in de maand. Dat zou kunnen betekenen dat onze vereniging niet meer alle vrijkomende woningen aan leden van Samenwerking kan verhuren conform de bestaande interne toewijzingsmethodiek. De consequenties van de hiervoor beschreven ontwikkelingen betekenen een mogelijk toenemende behoefte van (nog) niet bij Samenwerking wonende leden om een woning van de vereniging te huren, maar ook een complicatie bij de toewijzing van onze woningen. Het zal duidelijk zijn dat dit de komende tijd veel bestuurlijke aandacht binnen Samenwerking zal vergen.

Daarom verheugt het mij om u te kunnen melden dat de Ledenraad van Samenwerking, na de vaststelling van het Visiedocument in 2009, in haar vergadering van 19 mei jl. ook een beleidsplan heeft vastgesteld. Hierover

elders in dit nummer meer informatie. Dit beleidsplan biedt een toetsingskader voor de toekomstige ontwikkelingen. Geen dogma's, maar wel een basis om met alle betrokkenen binnen Samenwerking te denken en te spreken over de vraag hoe we zo verstandig en sociaal mogelijk de mogelijkheden van Samenwerking kunnen inzetten.

Ik realiseer me dat het voorgaande zeker niet meer dan een algemene duiding van de problematiek betekent. Zo is het hier ook bedoeld. De uitwerking van het beleid naar praktische oplossingen vraagt om goede communicatie met de leden van onze vereniging. Daarom wil ik u hierbij ook oproepen om aanwezig te zijn op onze Algemene Ledenvergadering op 21 juni.

Bestuurlijk is er sprake van ondervertegenwoordiging van vrouwen in het bestuur en van niet-wonende leden in de Ledenraad. Ik zou u graag willen oproepen om een mogelijke kandidatuur als lid van de Ledenraad of het bestuur van Samenwerking in overweging te nemen.

De voorzitter
Paul Verheij

'Als je geen artiest bent, dan houd je dit werk niet uit'

Door Els van Eijden

In gesprek met Henk Eggens over zijn afscheid

Henk heeft ruim zijn halve leven gewerkt bij Samenwerking. Hij is er trots op, maar er is in mei echt een einde aan gekomen. Hij is nu 66 jaar en heeft dus nog een jaar als 65+plusser gewerkt. Dat extra jaar heeft hij goed gebruikt, want dat gaf hem de rust om afscheid te nemen en er definitief een punt achter te zetten, zoals hij met enige dramatiek zegt.

Hij is in 1972 begonnen met werken voor Samenwerking, aanvankelijk als loodgieter via het bedrijf Glastra. Samenwerking had destijds nog geen eigen technische medewerkers in dienst. 'Ik woonde toen aan het Hoofddorplein

en ben voor mijn eerste werkdag eerst een rondje door de buurt gaan fietsen, want die kende ik helemaal niet'. Twee jaar later kwam hij in vaste dienst. Hij klom op binnen de organisatie, want toen de voormalige Beatrixschool werd gekocht in mei 1986, werd Henk coördinator van de renovatie. Dat was een hele klus, want het pand had twee jaar leeggestaan (voordat de Ruudt Wackers Academie erin trok) en alle leidingen waren bevroren. Hij heeft toen een bouwkundige cursus gevolgd om zijn kennis bij te spijkeren.

In 1986 ging zijn voorganger, de heer Lieveense, met pensioen en werd Henk hoofd van de technische dienst. Daarbij gold als wens dat hij bij Samenwerking kwam wonen. Zo verhuisde de familie Eggens, die inmiddels in Lelystad woonde, naar de Reynier Vinkeleskade. Hij kwam daar wonen met zijn kinderen, twee Duitse herders en zijn vrouw - op zeer hoge hakken. Daar keek men in de buurt van op. Zijn vrouw is een geboren en getogen Amsterdamse en herinnert zich dat nog goed. Zo woonde er aan de kade een terminale patiënte, die rechtop in haar bed ging zitten als zij langs liep.

Als loodgieter 'droegen alle buurtbewoners hem op handen', maar als buurman lag dat anders. Maar hij kreeg ook bloemen als welkomstgeschenk.

Na zijn verhuizing werd hij al binnen één jaar opzichter. Omdat hij binnen Samenwerking woont, moest hij altijd inzetbaar zijn, ook in het weekend voor noodgevallen. Hij kreeg heel wat narigheid aan de deur. Mede daarom nam Henk een volkstuintje; daar kan hij zich terugtrekken.

'Ik kom uit 'n heel ander milieu dan de Samenwerking-bewoners. Als ik in mijn tuin zit, hoor ik viool- of pianospel. Ik heb er jaren voor nodig gehad om daaraan te wennen, maar nu voel ik mij hier zo thuis, dat ik zelfs weer mijn eigen taal ben gaan spreken'. Hij dacht dat de buurtbewoners kapsones zouden hebben, maar iedereen is eigenlijk heel normaal.

Hij heeft van alles en nog wat bij Samenwerking gezien, vertelt Henk. Voor hem is het maatschappelijke belangrijker dan 'het technische gedoe'. Zo vertelt hij dat hij wel eens

heeft gedaan alsof hij een flinke rat gevangen had in een kelder, omdat de bewoonster overtuigd was dat die daar zat. 'Maar je moet niet alles letterlijk nemen. En je moet door mensen heen prikken. Als je geen artiest bent, dan houd je dit werk niet uit. Er was eens een mevrouw, die dacht dat de WC-pot lekte. Maar met de pot bleek niets mis te zijn, maar wel met haar echtgenoot: die plaste ernaast. Maar hoe zeg je dat dan?', vraagt hij met zijn bekende humor. Henk zit vol met dit soort anekdotes. Hij herinnert

zich nog dat Ed van Thijn woonde aan de Bartholomeus Ruloffsstraat. Zijn onderburen hadden zo'n veertien jaar geleden last van een lekkage die van boven kwam. Dus Henk klopte aan bij Van Thijn, maar die deed de deur niet open. 'Van Thijn zat op dat moment middenin in de IRT-affaire. Daar was hij twee jaar eerder als burgemeester (en korpsbeheerder) direct bij betrokken. En nu moest hij daarover - als minister van Binnenlandse Zaken - verantwoording afleggen tijdens een parlementaire enquête. Reden genoeg dus om de deur niet open te doen'. Henk trok zich daar weinig van aan. Hij riep dat hij 'Nordholt' was, de oud-hoofdcommissaris van politie en goede vriend van Van Thijn. Toen ging de deur natuurlijk wel open.

Henk: 'Van Thijn kon er gelukkig wel om lachen'.

'En nu we het toch over lekkage hebben: vroeger stonden er op Het Nieuwe Huis waterbakken: dat waren waterverzamelaars die zorgden voor een goede druk. Maar als zo'n bak overliep, dan stortte het water aan de achterzijde op het dak van wat (toen nog) het restaurant was (dit is nu de erker van de bibliotheek). Het Nieuwe Huis is nu een soort doorgangshuis geworden, maar in de 70- en 80-er jaren zaten onderin het gebouw nog een restaurant en een keuken met eigen personeel en een hoofd huishouding. Maar sinds dat weg is, is de cultuur veranderd'.

Henk is een emotionele man, die intens meeleeft met veel bewoners, van de wieg tot het graf. Maar het aantal begrafenissen overtreft het aantal trouwerijen en geboortes. Hij gaat wel naar zo'n twee of drie begrafenissen van buurtbewoners per maand. Er wonen veel ouderen in de buurt. Zo stond hij aan het sterfbed van een vrouw, die om hem had gevraagd. Er waren ook zelfmoorden: er is er een voor de trein gesprongen, een ander heeft zich opgehangen en Jan Arends sprong van het balkon van het Nieuwe Huis.

De vergrijzing en de dementie laten zich goed voelen. 'Zo was er een oud echtpaar, waarvan beiden leden aan dementie en die over-en- weer elkaar verontschuldigen voor de vergeetachtigheid van de ander'. Henk heeft een zwak voor dementerende ouderen.

En nu is zijn werk 'afgerond'; hij heeft zijn opvolger goed ingewerkt. Als hij nu nog langer zou blijven, zou dat 'uitstel van executie' zijn, zegt hij bijna teatraal. Hij hoopt wel dat de medewerkers van het bureau 'tussen de mensen blijven'. Zo nam hij het over van de heer Lievense, zijn voorganger.

Maar we zullen Henk nog vaak tegenkomen in de buurt, want hij blijft wonen aan de Reynier Vinkeleskade 'met die Anton Pieck-achtige sfeer' als hij 's avonds thuiskomt. En hij blijft hardlopen: 'want ik kan beter twee uur hardlopen dan een halfuur bij mijn vrouw zijn'. En bovendien wil Henk zich nog graag inzetten in het belang van Samenwerking en de bewoners.

Het nieuwe Beleidsplan

Door Paul Verheij

In juni 2009 hebben bestuur en Ledenraad een Missie- en Visiedocument aan de Algemene Ledenvergadering (ALV) van Samenwerking gepresenteerd. In de Ledenraadsvergadering van 19 mei jl. werd het daaruit voortvloeiende Beleidsplan vastgesteld. Ook dit document zal in de ALV worden gepresenteerd. Het beleidsplan zal met de uitnodiging voor de ALV van 21 juni 2010 aan alle leden worden toegezonden. Ook op de Website van Samenwerking kan het plan in zijn geheel worden ingezien.

Ondanks de intensieve discussies en de weloverwogen besluitvorming realiseren bestuur en Ledenraad zich heel goed dat dit beleidsplan het beoogde kompas en toetsingskader oplevert, maar dat nadere uitwerking van praktische plannen nog genoeg discussie zal opleveren. Daar moet ook ruimte voor zijn. Ook de actuele ontwikkelingen in onze samenleving maken dat noodzakelijk. Zo staan we op de drempel van een brede herziening van de woonlastenfinanciering. Een deel van deze ontwikkelingen zal ook effect hebben op de toekomst van Samenwerking. Zo zal het belang van leden, die nog geen huis van Samenwerking bewonen, aanzienlijk toenemen.

In het plan, zoals het nu gepresenteerd wordt, zult u de sporen terugzien van de worsteling om te komen tot een goede balans tussen wensen van onze leden enerzijds en de helaas beperkte mogelijkheden van Samenwerking anderzijds. De te maken keuzes leiden tot bijzonder lastige dilemma's. Het bestuur en de Ledenraad hebben gemeend voor de duidelijkheid toch een aantal keuzes te moeten maken en prioriteiten aan te geven. In de praktijk zullen financiële middelen, technische aspecten en gebrek aan beschikbaarheid van geschikte bestaande woningen of locaties voor nieuwbouw de grenzen bepalen van de realisatie van onze wensen.

Het maken van keuzes en stellen van prioriteiten maakt tegenstellingen in belangen zichtbaar. Voor de verdere uitwerking van dit Beleidsplan zal dan ook veel creativiteit, in de zin van slimme

aanwending van de beschikbare oplossingen, nodig zijn. En het zal een beroep doen op de gemeenschapszin, solidariteit en coöperativiteit van alle leden van Samenwerking.

Al met al realiseert het bestuur zich dat het hier gaat om ingewikkelde afwegingen, waarbij het niet altijd voor iedereen inzichtelijk is hoe zaken met elkaar samenhangen. Indien u op zaken stuit die niet duidelijk zijn, aarzelt u dan niet om daar vragen over te stellen via ons e-mail adres info@samenuwering.org.

Het voormalige postkantoor

Door Paul Trumpie

Gerard Terborgstraat 44-46. Wat gaat er nu gebeuren in de ruimte waar sinds 1928 een postkantoor was gevestigd? Daarover is de afgelopen periode veel te doen geweest, Vlugschriften, flyers, meningen en suggesties, maar ook ongefundeerde aannames zijn gepasseerd. Wat is de stand naar heden. Eind april 2010 is de gehele ruimte leeg opgeleverd. Ook de firma Pieksma, die als onderhuurder van Postkantoren B.V. daar zijn domicilie had, heeft een andere vestigingsplaats gevonden. Sinds februari 2009 bestond het idee om in deze ruimte een gezondheidscentrum te vestigen. Daartoe is door een aantal huisartsen een plan uitgewerkt, waarbij ook een apotheek betrokken was. Maar dat bleek uiteindelijk in de praktijk financieel niet haalbaar. Ook de juridische structuur was een lastig aspect. Nadat de onderhandelingen met de huisartsen veel tijd hadden gevraagd, is er in december 2009 een partij gevonden die het geheel wilde exploiteren ten behoeve van vooral activiteiten in de gezondheidszorg. Er wordt gedacht aan huisartsen, een apotheek, medisch diagnostiek, psychologie, logopedie etc. Deze partij is tot op heden druk bezig om dit te onderzoeken, in een business plan te verwerken, het financieel rond te krijgen en goedkeuring te ontvangen van de Raad van Bestuur en de Raad van Toezicht van de betreffende organisatie. Hun wens is, en dat is eveneens de wens van Samenwerking, om per 1 oktober 2010 een

huurovereenkomst aan te gaan en dan te starten met de vergunningaanvragen en daarna de verbouwing. Het heeft dus wel veel voeten in de aarde en er is hard aan gewerkt om de wens van het merendeel van de wonende leden, om iets als een gezondheidscentrum te vestigen, te kunnen realiseren.

Via de website houden wij u op de hoogte van der verdere ontwikkelingen.

De Vrijwilliger

Door Thijs Drupsteen

Op een koude, grijze middag in mei spreek ik met Guus Braam

Waar woon je Guus?

Cornelis van der Lindenstraat 15, drie hoog.

Hoe lang al?

Twee jaar; hiervoor woonden we op twee hoog aan de Hobbemakade. Hier is het veel rustiger dan aan die verkeersader. Het huis heeft een nieuwe keuken, een combiketel, een ruime badkamer, geen bovenburen en vooral een heerlijk uitzicht. We kijken mooi uit over de Harmoniehof, we zien het Nieuwe Huis en genieten vaak van prachtige zonsondergangen.

Ben je tevreden met je huis?

Zeer.

Wat doe je voor Samenwerking?

Ik ben lid van de werkgroep Mutatieonderhoud en voorzitter van de Commissie Voorrangsregeling. In het verleden was ik een termijn lid van de Ledenraad en korte tijd lid van het Bestuur.

Wat is je band met Samenwerking?

Ik ben toevallig bij Samenwerking betrokken geraakt. Ben getrouwd met een lid van Samenwerking. Toen we vanuit een woninkje in de Pijp in een huis van Samenwerking kwamen wonen, was het liefde op het eerste gezicht. De liefde is gebleven, zij het met pieken en dalen.

Gaat het goed met Samenwerking?

Ja, dat vind ik wel. We hebben een goed bestuur dat wil aanpakken, een nieuwe directeur en een nieuw hoofd technische dienst. Er zit beweging in Samenwerking. Dat vind ik goed. We moeten voor ons jaarlijks positief saldo nuttige bestedingen zoeken. Met deze Ledenraad zie ik overigens het verwerven van nieuw bezit niet snel gebeuren.

Aan welke nuttige bestedingen denk je?

Aan verschillende. Ik heb een tijd geleden een

voorstel gedaan voor het plaatsen van liften in trappenhuizen die hiervoor in aanmerking komen. Dit gaat nu in de woningen op de hoek Roelof Hartstraat/Hobbemakade gebeuren. Maar er zijn nog minstens vier trappenhuizen waar dit ook zou kunnen. Ik denk dat dit een heel goede investering is om woningen levensloop bestendig te maken. Het zou mooi zijn wanneer hierover een discussie op gang komt. Ik ben hiervoor de website

www.traperuutlifterin.nl aan het ontwikkelen zodat ieder lid van de voorstellen kennis kan nemen en daarop kan reageren. Op die manier kunnen we naar besluitvorming toe groeien.

Daarnaast kun je aan andere dingen denken zoals dakisolatie, het maken van dakterrassen en het plaatsen van zonnecollectoren. Dat laatste is nu nog niet rendabel, maar dat wordt het binnen niet al te lange tijd wel.

Gaat het goed met het mutatieonderhoud?

In principe wel, maar ook hier zou je aan meer kunnen denken. Een gegeven bij de huidige werkwijze is dat we bij het vrijkomen van een woning nog niet weten wie de opvolgende bewoner is. We kunnen aanpassingen dus niet afstemmen op de wensen van de opvolgende bewoner. Toch kun je je voorstellen dat je in een woning op verzoek van de bewoner bepaalde voorzieningen aanbrengt en die verrekent in de huur. Ook voor de vraag of je een kleine kamer opoffert voor een grotere badkamer of een vergrote keuken is de gezinssamenstelling van de nieuwe bewoner van belang.

En hoe functioneert de Commissie voorrangsregeling?

Voor zover we weten goed. De mensen die door de regeling worden geholpen zijn tevreden en we horen nauwelijks klachten. We moeten echter wel waken voor valse verwachtingen. De commissie is er niet om iemand met serieuze beperkingen aan een in alle opzichten ideale woning te helpen. Verder gaat het om een beperkt aantal woningen, namelijk vier per jaar.

Zouden we op dit punt meer kunnen doen?

Dat denk ik wel. Samenwerking kent een aantal oudere bewoners die al lang in hun huis wonen en een verhoudingsgewijs lage huur

betalen. Ze verhuizen niet naar een kleinere en geschiktere woning omdat ze opzien tegen de verhuizing en een hogere huur. Samenwerking zou kunnen overwegen deze bewoners tegemoet te komen, zoals nu al gebeurt met de A-regeling voor medische indicaties. Dat zou het voordeel hebben dat een grotere woning vrij komt, waar een hogere huur voor kan worden gevraagd, terwijl een gedeelte van deze extra huurinkomsten kan worden bestemd om de oudere, verhuizende bewoner tegemoet te komen in zijn of haar hogere huur.

Wat is hier voor nodig?

Belangrijk is dat we goede bedrijfsinformatie krijgen en een beter zicht op de opbouw van ons leden- en ons woningzoekendenbestand. Een goede, betrouwbare woningkartotheek hoort bij deze bedrijfsinformatie. Daarvoor moet er eerst een nieuw IT-systeem komen. Als we deze voorzieningen hebben kun je je voorstellen dat het bestuur bewoners actiever benadert met de vraag of ze zouden willen verhuizen en wat hier voor nodig is. M.i. moeten we deze dingen wel oppakken, anders zie ik van de prioritering voor gezinnen niet veel terecht komen.

Nog meer wensen?

Het mededelingenblad mag wel wat vrolijker. Waarom heeft het geen columns of een strip? We hebben veel auteurs in ons ledenbestand; kijk naar het jubileumboek. Misschien willen zij wel vaker iets doen.

Guus, dank voor dit gesprek en de interessante suggesties die je doet.

De nieuwe bewoner

Door Els van Eijden

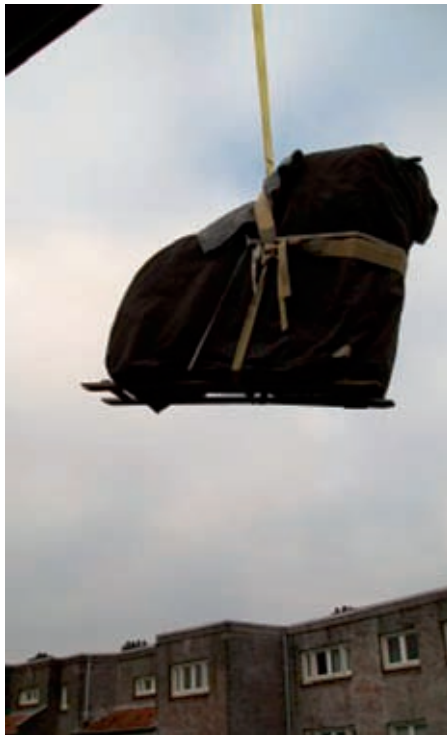
'Liever Beethoven dan Einstein'

Sinds februari van dit jaar woont aan de Hobbemakade 97-3 Adriaan van der Plas.

'Toen ik hier voor de eerste keer binnenkwam, was ik verrast door het vele licht, de mooie indeling van de kamers rond de hal (het is een vijfkamerwoning) en het fraaie schilderwerk van de muren met de schilderijlijsten in een contrasterende kleur wit/grijs'. Er zitten nog altijd mooie spiegels op de fraai betegelde schouwen en er is ook een ruime badkamer.

Adriaan woont alleen en krijgt – getuige de kinderstoeltjes – regelmatig zijn (zeven) kleinkinderen op bezoek. Maar zijn belangrijkste voorwaarde om in het huis te trekken, was dat hij daar zijn vleugel kan plaatsen! Hij keek al jaren naar de huizen die maandelijks vrijkomen, want geen enkel huis is hetzelfde. Vijf jaar geleden kon hij al een huis krijgen in de Frans van Mierisstraat, maar hij wist niet zeker hoe hij daar zijn vleugel in kon krijgen. Dat lukte wel in deze woning, maar daar was wel een hoogwerker voor nodig (zie foto). De vleugel is over het pand heen getild en via de ruime balkondeuren naar binnen geloodst.

Hiervoor woonde hij ruim 25 jaar in de Rivierenbuurt, maar die woning moest worden opgeknapt. 'Ik stond dus voor de keuze om óf daar te blijven, óf te verhuizen'. En op dat laatste viel zijn keuze. Hij was immers al jarenlang lid van Samenwerking. 'Er is geen betere huiseigenaar in Amsterdam', aldus Adriaan. Hij heeft met zijn betrekkelijk hoge nummer veel bezichtigingen meegelopen en vroeg zich steeds af of zijn vleugel er wel of niet in zou passen. 'Ik heb dat ook eerst opgenomen met mijn benedenburen, net als mijn voornemen om parket te leggen'. Adriaan speelt al vanaf zijn 12de jaar; hij doet

dat graag, ook om 'beter naar muziek te kunnen luisteren'. Schubert, Debussy en Bach behoren tot zijn favoriete componisten. Die voorliefde voor de fuga's van Bach met het gebruik van het contrapunt kan mogelijk ook zijn andere voorliefde verklaren: de wiskunde. Hij heeft aan verschillende universiteiten en ook aan het Centrum voor Wiskunde en Informatica gewerkt. Het CWI is een zuiver wetenschappelijk instituut

dat zich ook bezighoudt met maatschappelijke vraagstukken zoals de logistieke problemen van verkeer en vervoer, goederenstromen en het efficiënt en flexibel organiseren van publieke diensten. Daarmee kunnen bijv. de treinenloop, files en wachtlijsten in de gezondheidszorg worden aangepakt. Maar de muziek is voor hem het belangrijkste: 'liever Beethoven dan Einstein', aldus Adriaan. Zijn keuze voor deze woning was dus 'vleugelgebonden', hoewel hij daar nu nog weinig op gespeeld heeft. Hij bespeelt

wel zijn digitale piano, maar met een koptelefoon. En..... hij kan nu lopen naar het Concertgebouw.

Duurzaamheid

Door Paul Trumpie

Het woningbezit van Samenwerking is al redelijk oud. In de periode van de bouw werd er ogenschijnlijk niet zoveel aan duurzaamheid gedaan, terwijl we moeten constateren dat er bij de bouw van de complexen wel degelijk naar duurzaamheid is gekeken vanuit het oogpunt van de toenmalige architectuur. Als we kijken naar de huidige ontwikkeling van duurzaamheid en uitputting van (energie)bronnen zijn er andere parameters die daarbij gelden. Onlangs werd ik attent gemaakt op een nieuwe wijk in Heerhugowaard, die dermate duurzaam is ontwikkeld dat deze wijk niet meer energie aan

de bronnen onttrekt dan ze er zelf aan toevoegt. Maar ook met 25.000 m² aan zonnecollectoren kan de wijk zichzelf niet bedruipen en moet er daarnaast nog een voorziening voor windenergie worden getroffen om het doel te bereiken.

Wat doen we binnen het bezit van Samenwerking eigenlijk aan duurzaamheid?

Binnen het woningbezit is in de 90-er jaren van de vorige eeuw bij de grootschalige renovatieprojecten veel aan duurzaamheid gedaan. Zo zijn veel woningen voorzien van dubbele beglazing en andere isolerende voorzieningen, met name om het energieverbruik te verminderen. De bouw van de woningen laat niet toe dat er iets aan muurisolatie gedaan kan worden. De enige mogelijkheid is om dit met buitenisolatie te doen, want er zijn geen spouwmuren, maar dat is om esthetische redenen (90% van het bezit is Rijks- of gemeentelijk monument) geen optie. Daarnaast wordt bij vervanging van de cv ketel nu een Hoog Rendementsketel geplaatst, waardoor de uitstoot van CO₂ wordt geminimaliseerd.

In 2008 is in opdracht van Samenwerking door een adviesbureau een onderzoek gedaan om te bezien of zonnecollectoren en/of zonneboilers een haalbare optie zouden zijn binnen het bezit van Samenwerking. Uit de berekeningen en de toepassing naar de huidige techniek was het toepassen van deze voorzieningen bedrijfseconomisch gezien geen optie, omdat de terugverdientijd van de investering zodanig lang is dat er in die periode alweer nieuwe en betere technieken zijn ontwikkeld die wellicht beter aansluiten bij de wens om duurzaamheid. Dit rapport is overigens desgewenst op het verenigingsbureau in te zien.

Wat zou een volgende stap kunnen zijn?

Op dit moment passen we waar dat mogelijk is in de algemene ruimten zoveel als mogelijk spaarlampen toe. Dit kan niet overal, met name in de trappenhuisen waarbij de verlichting door middel van een tijdschakelaar wordt geregeld is het lastig, zo niet onmogelijk. Samenwerking is bezig samen met een leverancier van LED verlichting te bezien welke mogelijkheden er zijn, mogelijk in combinatie met kleine zonnepanelen

om in ieder geval de algemene verlichting zo duurzaam mogelijk te houden.

Maar ook de bewoners hebben een eigen verantwoordelijkheid voor het energieverbruik.

Op de verschillende websites van de energieleveranciers worden tips gegeven om op een duurzame wijze met energie om te gaan zonder dat we in de kou hoeven te zitten.

We hebben de aarde in bruikleen van onze kinderen, vind ik in dit geval een bijzonder passend zin bij dit onderwerp.

Samenwerking heeft in het jaarverslag van 2008 voor het eerst een hoofdstuk gewijd aan duurzaamheid en gaat daar ook mee door. Het blijft dus een permanent aandachtspunt voor het bezit en het gebruik van energie binnen de vereniging.

In het novembernummer 2009 stond een ingezonden brief over HR combi-ketels en het energielabel. Inderdaad is het beleid nu dat we ketels vervangen als ze economisch of technisch zijn afgeschreven. Het is wel zo dat tegenover het plaatsen van een hoog rendementsketel een huurverhoging dient te worden betaald omdat een hoog rendementsketel een verhoging van het aantal woningwaarderingpunten tot gevolg heeft.

Daarnaast is Samenwerking al bezig met de energielabeling, tot nu toe alleen nog voor de woningen waarvoor dat verplicht is. Het geldt namelijk niet voor woningen die zijn geplaatst op de lijst van Rijksmonumenten. Bij de herziening van de bestekken voor de werkzaamheden voor renovatie na mutatie wordt het bij oplevering van de woning een vereiste voor de aannemer om het energielabel bij de oplevering te verstrekken. Ook voor de woningen waarvoor dat wettelijk gezien niet hoeft.

Op dit moment is een stagiaire bezig om te onderzoeken welke mogelijkheden er nog meer zijn bij dit monumentaal bezit. Tevens is contact geweest met de Technische Universiteit in Delft om te bezien of er een onderzoeksopdracht mogelijk is om dit vanuit de technische kant verder uit te werken. Dit krijgt op 12 juni een vervolg.

Nogmaals de 5 jarentermijn

Door Reinder Tonkens

Het artikel in het novembernummer 2009 over de afschaffing van de vijfjarentermijn heeft vragen opgeroepen. Daarom een nadere uitleg.

Een verzoek om binnen 5 jaar (als peildatum geldt de ingangsdatum van het huurcontract) te mogen verhuizen naar een andere woning van Samenwerking was volgens artikel 24 van het huishoudelijk reglement alleen toegestaan met toestemming van het bestuur. Die toestemming is nu niet meer nodig. Iedereen mag voortaan ook binnen vijf jaar verhuizen, maar dat kost je dan wel geld. Het is een vorm van deregulering.

Bij verhuizing binnen Samenwerking is er altijd sprake van een periode van dubbele huur, want je kunt niet zowel je oude woning leeg opleveren als aansluitend je nieuwe woning betrekken. Daar zit tenminste 1 maand overlap tussen gedurende welke je twee woningen in gebruik hebt. Meestal is die periode langer vanwege inrichting van de nieuwe woning. Samenwerking brengt als coulance 1 maand huur van de oude woning bij interne verhuizing niet in rekening. Die coulance komt nu te vervallen bij verhuizing binnen 5 jaar. Iemand die niet of niet meer bij Samenwerking woont valt per definitie niet onder deze coulance regeling bij het (opnieuw) huren van een woning van Samenwerking. Het vervallen van deze coulance regeling bij een verhuizing binnen 5 jaar levert in dat geval dus geen financieel nadeel op.

Leegstandsvergoeding

Elke verhuizing veroorzaakt leegstand en dus huurdering voor Samenwerking. In het gunstigste geval 1 maand, namelijk als de woning onmiddellijk doorverhuurd kan worden. Door nu bij verhuizing binnen 5 jaar 1 maand extra huur in rekening te brengen wordt een stukje huurdering gecompenseerd. Wie binnen 5 jaar naar een andere woning van Samenwerking verhuist wordt 1 maand extra huur (van de nieuwe woning) in rekening gebracht. (Deze maatregel komt er in de praktijk op neer dat de huur niet zoals gebruikelijk bij Samenwerking achteraf, dus aan het eind van de maand, wordt geïnd, maar vooraf, dus aan het begin

van de maand; pas bij de opzegging van het huurcontract wordt de extra maand huur de facto afgedragen - maar dit terzijde).

Deze leegstandsvergoeding (in het artikel 'boete' genoemd) is van toepassing op alle leden (huurders en niet huurders) die binnen 5 jaar een andere woning van Samenwerking betrekken. Het komt een enkele keer voor dat iemand na bij Samenwerking gewoond te hebben naar elders vertrekt en binnen 5 jaar opnieuw bij Samenwerking wil huren.

Huurders lopen bij interne verhuizing binnen 5 jaar dus 1 maand kwijtschelding van de huur van de oude woning mis en moeten bovendien 1 maand extra huur voor de nieuwe woning betalen. Niet huurders die binnen 5 jaar een andere woning van Samenwerking huren, moeten alleen een maand extra huur betalen.

Het schrappen van de coulanceregeling en het opleggen van een leegstandsvergoeding zijn beide maatregelen, die zijn bedoeld om het frequent verhuizen te ontmoedigen en zodoende huurdering en administratieve belasting te beteugelen. Dat was ooit de achtergrond van het invoeren van de 5 jaren termijn, al is het een onbewezen stelling dat het effectief is geweest.

Co Welgraven

Ruim dertig jaar zit ik in de journalistiek (vooral bij dagblad Trouw), ik heb allerlei functies gehad, van politiek redacteur tot correspondent in Brussel en Berlijn; ook ben ik jarenlang eindredacteur geweest, sinds kort heb ik een freelance-praktijk.

Graag zet ik m'n kennis en ervaring in voor het Informatieblad van Samenwerking. Het blad verschijnt weliswaar niet zo vaak, en is ook niet zo dik, maar het heeft door de informatie uit 'Het Kantoor', de verhalen uit de inmiddels eeuwoude geschiedenis van onze woningbouwvereniging en de interviews met bewoners wel een belangrijke functie in onze buurt, vooral voor de ouderen die niet over internet beschikken.

Misschien heeft het blad behoefte aan een kleine professionele impuls waar ik met alle plezier zorg voor wil dragen. Ik ken Samenwerking niet alleen als bewoner (mijn vrouw Maaike en ik wonen met grote tevredenheid in een bovenhuis aan de Gerard Terborgstraat), maar aan het begin van deze eeuw heb ik ook vijf jaar in de Ledenraad gezeten. Ik zie uit naar de samenwerking met de andere leden van de redactie!

Reacties van lezers

Logo

Lezer dezes,

Als lid van Samenwerking ontving ik uw informatieblad van november waarin o.a. aandacht werd besteed aan de onthulling van de door Jan Hilbers ontworpen gevelsteen bij 'de Poort'.

Ik betreur het dat de naam van mijn ex-echtgenoot de heer J.S. Betz, overleden op 30 september 2008, tot dan woonachtig op de Harmoniehof 32 2h hierbij niet wordt genoemd als de ontwerper van het logo (de S met 2 handen). Ik zou het waarderen als hier, bij het verschijnen van het volgende informatieblad, melding van wordt gemaakt.

Met vriendelijke groet,
Branda Mulder

Graag voldoet de redactie aan deze wens. Hierbij het oorspronkelijke ontwerp van J.S. Betz, gedateerd 7 februari 1983. Dit logo is te zien op de glazen wand tussen de voordeur en de balie van het kantoor van Samenwerking en siert ook de eerste pagina van dit blad.

DESIGN: JOHN BETZ

Zielige honden

In het novembernummer 2009 stond een ingezonden brief als reactie op een artikel over 'vogels in de tuin'. De briefschrijfster maakte zich kwaad over zielige honden op bovenverdiepingen. De redactie had daarbij als illustratie een foto van een ons onbekende hond geplaatst. Hij keek best een beetje zielig vonden we. Het beestje was door Jetty Tempelman gefotografeerd op 11 oktober in de tent in de binnentuin van de Gerard Terborgstraat ter gelegenheid van de feestelijke onthulling van de gevelsteen. Het was een uitvergroting. Onmiddellijk na het verschijnen van het informatieblad werd de redactie gebeld door een boze mevrouw Wiepke Loos, de eigenaresse van de hond. Ze eiste (en krijgt) een 'rectificatie' in de trant van "... dat Bobbie een heel gelukkige, gezonde hond is die op de begane grond woont". Dus niks zielig en trappen lopen en heupdisplasie en zo. Sorry Bobbie en sorry Wiepke.

Mededelingen

Door Paul Trumpie

Automatisering

Binnen de vereniging zijn we druk doende met alle lopende werkzaamheden en met een bijzonder project, de voorbereidingen voor het vervangen van het Business Information System. De huidige applicatie die door Samenwerking voor de financiële- en de huuradministratie wordt gebruikt, Wocas/X, is eindig en er dient naar een opvolger gezocht te worden. Dit is wat breder getrokken dan alleen dit onderdeel. Daarom is er in 2009 een beleidsplan Informatisering opgesteld voor de periode 2010-2014. Aan de hand van de verschillende informatiebehoeften wordt het programma van eisen voor het nieuwe systeem opgesteld. Dit zal naar verwachting eind 2010 gereed zijn. We hebben hiertoe een medewerker in dienst genomen die ons daarbij ondersteunt, te weten Huub Heygele, die ervaring heeft met dit soort trajecten bij grote organisaties.

Henk Eggens

Op 27 mei is het afscheid van de heer Henk Eggens gevierd. Hij gaat, na een jaar langer doorgewerkt te hebben, nu met welverdiend pensioen. De foto's van dit afscheid, gemaakt door onze bewoner Jos Gallenkamp, zijn geplaatst op de website www.samenwerking.org

Bankjes Harmoniehof

In het vorige informatieblad hebben wij u gemeld dat de bankjes op de Harmoniehof in onderhoud waren. Bij het moment van terugplaatsen, dit voorjaar, ontving de betreffende medewerker van de Technische Dienst en eveneens daarna de directeur het uitdrukkelijke verzoek de bankjes niet meer terug te plaatsen in verband met overlast die veroorzaakt wordt door jongeren die daar hun "hangplek" hebben. Vooralsnog is aan dit verzoek gehoor gegeven en zijn de bankjes opgeslagen.

Wingerds en geveltuintjes

Binnenkort zullen de onderhoudswerkzaamheden aan de wingerds en de gemeenschappelijke tuinen een aanvang nemen. Hiervoor is een nieuw hoveniersbedrijf geselecteerd, te weten Van der Tol Groenvoorziening uit Amsterdam. De geveltuintjes, veelal door bewoners aangelegd, dienen ook door de bewoners te worden onderhouden. Mocht de wens bestaan dit eveneens door het hoveniersbedrijf te laten uitvoeren, dan verzoek ik u dit schriftelijk bij het verenigingsbureau kenbaar te maken.

Straatnamenrubriek

Door Paul Trumpie

Bartholomeus Ruloffs (1735-1801) was behalve organist van De Oude Kerk ook muzikaal leider van het Schouburgorkest Amsterdam en componist. Hij stamde uit een muzikale familie, zijn vader was bassoonist, zijn broer Jan Pieter violist in de Mozes en Aäronkerk en tevens timpanist in het orkest van de Amsterdamse Schouburg. Bartholomeus werd zelf in 1757 ook violist bij dit orkest en in 1766 werd hij door de Gemeente aangewezen tot organist van de Nieuwezijdskapel. Nadat de Schouburg in 1772

Graf nr. 397 in de Zuiderzijbeuk

was afgebrand en de nieuwe Schouburg aan het Leidsche Plein op 15 september 1774 werd ingewijd, schreef hij speciaal hiervoor het werk "Inwijding van de Amsterdamse Schouburg". In 1783 werd hij organist van de Westerkerk en vanaf 1791 was hij ook nog organist van de Nieuwe Kerk, tot hij in 1793 organist van De Oude Kerk werd. In dat jaar trouwde hij de zangeres Ernestina Louisa Anderegg. Ruloffs was een belangrijke figuur in het culturele leven van Amsterdam. Hij dirigeerde veel opera's, waaronder "Die Entführung aus dem Serail" en "Die Zauberflöte" van Mozart. Rond 1760 werd zijn eerste opus gedrukt: "6 sonates pour le clavecin accompagné d'un violon et d'un violoncello, dédiées à Madame Hester Graafland". Bartholomeus Ruloffs werd op 13 mei 1801 begraven in de Oude Kerk.

Colofon

Redactie van het Informatieblad
"Samenwerking"

T.G. Drupsteen
Mw. E.M. van Eijden
R.I.G. Tonkens
P.D. Trumpie

Redactieadres: Roelof Hartstraat 42-44
1071 VK Amsterdam

Foto's: Henk Eggens, Reinder Tonkens,
Adriaan van der Plas, Jos Gallenkamp,
Co Welgraven, Oude Kerk Amsterdam

Lay-out: Madeleine Heidenrijk

Telefoonnummers:

verenigingsbureau "Samenwerking"	662.85.84
spreekuur Technische Dienst	662.41.55
8.00-9.00 uur en 12.45 - 13.15 uur	
boodschappendienst, buiten kantooruren	485.81.38